

jo her i Landet en meget gammel Erfaring, lige saa gammel som Subveranitetens Indførelse, over 200 Aar, om den uhyre passive Modstand, der er tilstede i den saakaldte lovlydige Befolkning, naar det gjælder om at udføre Foranstaltninger, som ere truene til hele Folkets Liv, men som Fordom, Vane og Magelighed modsætter sig. Jeg siger, at man kan ikke vide, hvad Virkning disse Sundhedsvedtægter gjøre, og hvorvidt de følges paa de Steder, hvor de blive indførte, naar man ikke fører et alvorligt Tilsyn med dem. Derfra forekommer det mig, at den høitagtede Justitsminister er ganske afstaaet. Det kan ikke være et tilstrækkeligt Tilsyn, der udøves af Distriktslægerne. Det kan ikke være tilstrækkelig kraftigt, saa længe Distriktslægerne tillige ere praktiserende Læger. De ere interesserede i at staa paa en god Fod med Befolkningen, og uden at jeg vil bestynde Nogen for Noget, tror jeg at kunne sige, at et kraftigt Tilsyn af dem ikke kan ventes, og lige saa lidt kunne Bysfici paa Grund af de overordentlig store Distrikter, de have, jævnlig udøve et saadant. Det forekommer mig, at ligesom Indenrigsministeren har sine Landbrugskonjulerter og sine vei- og havnekyndige Ingeniører og mangfoldige andre saadanne Embeds- og Bestillingsmænd til Brug, saaledes bør Justitsministeren ogsaa have en lægekyndig Tilhynsmand med Landets Sundhedsvæsen. Der er tidt og ikke uden Føle flaget over, at Sundhedskollegiet bestaar af kjøbenhavnske Læger, af hvilke mange aldrig have været udenfor Staden eller i hvert Fald kun kjende enkelte Pletter af Landet. Der er Nogen af dem, som kan have en Oversigt over hele Landets Sundhedsforhold. Man har da foreslaaet at ansætte 2 Medlemmer af Sundhedskollegiet, der skulde være Distriktslæger i Provindserne. Men ikke at tale om det høist Ubequemme i, at disse da skulde foretage temmelig jævnlig Reiser til Kjøbenhavn, saa vilde hver især af dem jo ogsaa kun have nogle Kundskab om sin lille Plet. Det forekommer mig, at det maa være ganske nødvendigt for Justitsministeren at have en Mand, som jævnlig kunde besøge Landet, naar han da havde Dine at se med og Øren at høre med. Naar man skal vente nogen virkelig Virkning af de mange stadfæstede Sundhedsvedtægter, og Sundhedsvæsenet i det Hele taget skal gaa frem, saa maa der kunne træffes hurtige og energiske Foranstaltninger. Ligesom saadanne Foranstaltninger nylig ere trujne mod Svinepest, saaledes maa de ogsaa kunne træffes mod smitsomme Sygdomme, der an-

gribe Menneskene. En yngre, praktisk Mand maa kunne sendes Landet rundt for at gjøre sig bekendt med de lokale Forhold, hvor saadanne Sygdomme udbryde. Der er en meget stor Forskjel med Hensyn til Sundheden paa de forskjellige Egne af Landet, mellem de jydsk eller de vestlige Egne af Sjælland og det fede Lolland eller det hyggelige Sjælland, der er en meget stor Forskjel ikke blot i Klima og Jordbund, men ogsaa i hele Befolkningens Levevis. Her behøves et effektivt Tilsyn af en Mand, som staaar umiddelbart under Justitsministeren, og som denne altid har til Raadighed. Dette kan Sundhedskollegiets Defenus, som i Reglen er en ældre Mand, der har andre Sysler her i Byen, ikke udføre, og derfor synes det mig at være høist ønskeligt, om den ærede Minister vilde søge en Bevilling paa næste Aars Finantslov til et klæffelig Honorar og de fornødne Rejsudgifter for en saadan Tilhynsmand med Landets Sundhedsforhold. Dette, at han maatte kunne finde og benytte en saadan Mand, og at den høitærede Kultusminister oprettede eller søgte en Bevilling til at oprette en Lærestol ved Universitetet for Sundheds-læren saaledes, at de unge Læger altid bleve gjorte bekendte med alle nye Opdagelser og hele den videnskabelige Udvikling paa dette Omraade, som vi nu staa udenfor — eller som vi ikke kjende Noget til, undtagen forsaavidt enkelte Læger af personlig Interesse have gjort sig bekendt dermed — derved vilde vort Sundhedsvæsen blive stillet paa en betydelig bedre og sikkrere Fod end nu. Og dermed vilde man ogsaa kunne nøtes en Del Aar, indtil man faar gjort de fornødne Erfaringer for at gaa videre.

Formanden: Der kunde maaske være Anledning til nu atter at gjøre en lignende Bemærkning som den, jeg nys tillod mig overfor det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Kump), der talte om Havnen ved Hirtshals. Smidlertid haaber jeg, at Tiden vil flaa til, saa at vi nok faae gjort, hvad vi skulle, alligevel.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, som ere fremkomne fra den sidste ærede Taler, ikke gaa dybt ind paa Spørgsmaalet, blandt Andet af Hensyn til, hvad den ærede Formand nys bemærkede; jeg skal blot udtale, at Hensigten med den Forøgelse af Lønnen for Sundhedskollegiets Defenus, som jeg haaber at faae bevilget paa indværende Aars Finantslov, kun er at staae en smidlertidig modus vivendi, indtil man kan